

RESUM DEL SEMINARI

“Reptes i oportunitats per a una millor gestió de l’aigua al Delta de la Tordera.”

Arxiu Municipal de Malgrat de Mar, 14 març 2018

1. Introducció

ISACC TorDelta, Implicant la Societat en l’Adaptació al Canvi Climàtic al Delta de la Tordera, és un projecte que compta amb el suport del Ministeri d’Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient a través de la Fundación Biodiversidad, i està coordinat pel CREAF. Durant nou mesos, entre l’1 d’octubre de 2017 i el 30 de juny de 2018, donarà suport a la **Taula de treball sobre el Delta de La Tordera**, impulsada per administracions locals i científics, creant un espai de debat per a la millora de la gestió integrada del territori deltaic.

El projecte desenvolupa un procés participatiu amb diferents fases, tal com indica la figura 1.

OCTUBRE 2017 – DESEMBRE 2018	GENER 2018– FEBRER 2018	MARÇ 2018 – MAIG 2018	JUNY 2018
Diagnosi del context social, econòmic i ambiental	Seminaris interactius	Tallers	Acte Final
Recopilació informació: - Entrevistes de grup - Arxiu referències	Informació científica: - Litoral - Aigua - Biodiversitat	Taller 1: creació visió conjunta	Presentació recomenacions als responsables de polítiques
Disseminació: - Blog - Material divulgatiu del projecte	Debat diagnòsi	Taller 2: interrelació reptes i solucions	Creació full de ruta per la planificació integrada del delta de la tordera
Constitució taula de treball			

Aquest cicle de seminaris segueix la primera fase del projecte en que es van realitzar entrevistes a uns 80 persones dels principals sectors de l’economia i de la societat del Delta: la pagesia, les associacions ambientalistes i socials, sector turístic, industrial i el món científic. Els dubtes i les preocupacions detectades a les entrevistes ens han permès identificar uns aspectes claus per aclarir i documentar millor, i els seminaris es desenvolupen amb la finalitat d’aportar informació rellevant al procés. Per això es van invitar persones del món científic, responsables de polítiques, entitats i experts per tal de presentar les seves perspectives i

Un projecte de:

Amb el suport de:

respondre als dubtes dels participants. Els seminaris es van organitzar segons 3 eixos temàtics principals: Gestió Integrada de Zones Costaneres, Biodiversitat i Aigua.

2. Ordre del dia del seminari

17.00 – 17.15	Registre participants
17.15 – 17.30	Benvinguda del Projecte ISACC TorDelta Annelies Broekman, CREAM
17.30 – 18.30	Taula rodona amb: <ul style="list-style-type: none">• <i>Antoni Munnè</i> Àrea de control i qualitat del medi natural de l'Agència Catalana de l'Aigua• <i>Alfredo Perez Paricio</i> Àrea d'abastament i sanejament de l'Agència Catalana de l'Aigua• <i>Xavier Balcells i Gironès</i> Aigües de Malgrat.
18.30 – 20.00	Debat amb els participants
20.00 – 20.15	Cloenda
20.15 – 21.00	Piscolabis

3. Punts claus de les presentacions

“Els cabals ambientals, les zones humides i els riscos d'inundació”

Toni Munnè, Àrea de control i qualitat del medi natural de l'Agència Catalana de l'Aigua

L'Agència Catalana de l'Aigua va adoptar una visió integrada de la gestió de l'aigua, precisament amb la adopció de les normatives Europees (Directiva Marc de l'Aigua - EC/2000/60) a Catalunya amb el DECRET 1/2017, de 3 de gener, pel qual s'aprova el Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2016 –2021, i l'ACORD GOV/1/2017, de 3 de gener, pel qual s'aprova el Programa de mesures del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2016 -2021.

En els documents esmentats s'hi pot trobar una síntesis de tot el que es preveu fer en aquest període, els objectius i accions. Els objectius no només depenen de l'ACA també hi ha una bona part incloent pressupost que és competència d'altres departaments i administracions.

S'indica que es pot trobar molta informació als annexos del pla, per exemple, regles per l'explotació coordinada, cabals ambientals, reserves fluvials, perímetres de protecció d'àrees de recàrrega d'aqüífers.

1.- Cabals ecològics.

Al 2006 es va aprovar un acord de govern on es van aprovar els cabals ecològics de manteniment de totes les conques internes. Aquestes referències ja s'utilitzen per gestionar la

implantació a les noves concessions o en les revisions de concessions. Les dificultats es troben amb la necessitat d'adequar totes les ja donades, generalment vigents encara per períodes llargs i que tenen drets d'indemnització.

La directiva marc de l'aigua indica que els cabals ecològics de manteniment haurien de considerar-se com una restricció prèvia a l'ús i no està clar que s'hagi d'indemnitzar.

En aquell moment es va decidir que es podia abordar la situació elaborant plans zonals d'implantació de cabals ecològics de manteniment, incloent una sèrie de propostes amb la finalitat d'intentar causar el mínim dany cap als usos de manera específica per cada realitat. Ara per diferents qüestions, polítiques i pressupostaries, no es van aprovar mai aquests plans zonals d'implantació per cada conca i el que s'ha fet ara es fer un únic pla per totes les conques internes, de cop i a tot arreu.

Amb les concessions existents es pretén fer una implantació progressiva, amb dates definides es defineixen cabals de compliment obligat, més aviat (2018) als usos en zones protegides i després a les que no ho són (2020). Per tal de facilitar el canvi, s'ha obert un període de concertació amb ajudes econòmiques previstes per adoptar mesures d'estalvi que puguin facilitar la reducció de les extraccions.

Nomes hi ha dos trams on es farà a partir de 2020 tota la resta a partir d'1 juny 2018. Ja s'ha iniciat la concertació amb els usuaris i s'està intentant arribar a acords per integrar el cabal ecològic en el seu títol de concessió, de manera que es pugui fer compatible l'ús amb deixar els cabals ecològics.

Si no s'arriben a acords es faran contenciosos, encara que aquesta via no es desitjable per ningú.

Data d'implantació dels cabals ambientals prevista al Pla de Gestió:

Any implantació	Codi MA	Nom MA
2018	1400010	Capçalera de la Tordera fins a l'EDAR de Santa Maria de Palautordera, inclosa la riera de la Castanya
2018	1400030	La Tordera des de l'EDAR de Santa Maria de Palautordera fins a l'EDAR de Sant Celoni
2018	1400040	Riera de Vallgorguina
2018	1400060	La Tordera des de l'EDAR de Sant Celoni fins a la confluència de la riera d'Arbúcies
2018	1400070	Capçalera de la riera de Gualba fins a la cua de l'embassament de Santa Fe
2018	1400080	Riera de Gualba des de la presa de Santa Fe fins a la Tordera
2018	1400100	Riera de Fuirosos
2018	1400110	Riera de Breda
2018	1400130	Capçalera de la riera d'Arbúcies fins a la riera de Buixalleu (canvi de tipologia), inclosa la riera de la Pineda
2018	1400140	Tram baix de la riera d'Arbúcies
2018	1400150	La Tordera entre la riera d'Arbúcies i la riera de Santa Coloma
2020	1400160	Capçalera de la riera de Santa Coloma fins a Santa Coloma de Farners
2020	1400170	Riera de Santa Coloma des de Santa Coloma fins a l'inici del tram inclòs a la Xarxa Natura 2000
2018	1400180	Riera de l'Esparra
2018	1400190	Sèquia de Sils
2018	1400200	El Reclar i riera de Pins
2018	1400215	Riera de Santa Coloma des de l'inici del tram inclòs a la Xarxa Natura 2000 fins a la Tordera
2018	1400220	Riera de Maçanes
2018	1400230	La Tordera des de la confluència de la riera de Santa Coloma fins a la confluència de la riera de Vallmanya
2018	1400240	La Tordera des de la confluència de la riera de Vallmanya fins al mar

Per als aprofitaments situats fora de l'àmbit de les masses d'aigua riu, la data d'implantació és 2020

Un projecte de:

Amb el suport de:

2.- Zones humides

La problemàtica de les zones humides es relaciona amb el fet que no totes es podrien classificar oficialment com a masses d'aigua, ni és fàcil aplicar indicadors i criteris adequats. A Catalunya es considera una zona humida a partir de 8 ha, quan a Europa es considera tal a partir de 50 ha. Hi ha moltes zones humides que estan incloses en zones protegides, canviant encara els indicadors necessaris per la seva valoració d'estat.

En específic per la Tordera, les que si son massa d'aigua son uns quants estanys i la desembocadura. Tanmateix hi ha 7 que s'han pogut identificar com a masses d'aigua. El seu estat ecològic es mediocre, deficient o dolent, i cap en bon estat. La mes propera a un bon estat seria Can Raba o Can Torrent. L'estany de Sils té l'estat pitjor.

Estat de les masses d'aigua (zones humides)

Qualitat biològica i hidromorfològica i estat ecològic cada any

Nom massa	Invetebrats (QAELS)		Conservació general (ECLS)		ESTAT ECOLÒGIC	
	2016	2017	2016	2017	2016	2017
Estany de Sils	Deficient	Dolent	Mediocre	Mediocre	Deficient	Dolent
Estany de Bancells		Bo		Mediocre		Mediocre
Estany de la Júlia		Bo		Dolent		Deficient
Braç esquerre de l'illa del Tordera		Bo		Mediocre		Mediocre
Estany de Can Raba	Molt bo	Bo	Dolent	Mediocre	Deficient	Mediocre
Estany de Can Torrent	Bo	Mediocre	Bo	Bo	Bo	Mediocre
Desembocadura del riu Tordera	Bo	Deficient	Mediocre	Mediocre	Mediocre	Deficient

Estat ecològic i químic general (2013-2017):

Nom massa	Estat ecològic	Estat químic
Estany de Sils	Dolent	
Estany de Bancells	Mediocre	
Estany de la Júlia	Deficient	
Braç esquerre de l'illa del Tordera	Mediocre	
Estany de Can Raba	Mediocre	Bo
Estany de Can Torrent	Mediocre	
Desembocadura del riu Tordera	Deficient	Bo

3.- Riscos de inundacions

El tema de les inundacions és un tema que aborden les delegacions territorials del l'ACA i no tant des de la central. Es regeix amb la Directiva 2007/60/CE (RD 903/2010) d'avaluació i gestió del risc d'inundacions que indica com s'ha de portar a terme la delimitació zones de risc (trams ARPSI), els Plans de gestió del Risc d'Inundacions (PGRI) i la redacció del Programa de mesures de l'àmbit hidrològic (PMH) que actualment està aprovat per Acord GOV/118/2017, d'1 d'agost.

A la Tordera hi ha 3 d'aquests trams ARPSI (Sant Celoni, Hostalric i a la desembocadura), als quals s'assigna unes mesures aprovades per la generalitat al 2017. Hi ha hagut canvis importants en quan a la delimitació de les zones inundables, que ara es diuen Zones de Flux

Preferent (ZFP), corresponent a lo que abans dèiem cabal de retorn a 100 anys i es correspon a la zona on l'aigua arrossega tot lo que troba. Es diu Zona inundable (ZI) lo que abans dèiem la màxima crescuda en 500 anys. Aquestes noves delimitacions indiquen que es pot fer i que no en aquestes zones, i actualment s'està revisant les indicacions anteriors. Segons l'article nou del RDPH no es poden posar càmpings nous aquí al Delta, justament per l'alt risc d'inundació. Que passa amb els càmpings ja existents? En les ZFP nomes poden estar els que portin mes de 15 anys funcionant i tenen un pla de mesures aprovat per protecció civil. Si porten menys de 15 anys no haurien de ser-hi, i si volen ser-hi, han de fer obres que necessitarien un pla especial urbanístic (PEU).

“Idees respecte a la gestió de les aigües subterrànies al Delta de la Tordera”

Alfredo Perez Paricio Àrea d'abastament i sanejament de l'Agència Catalana de l'Aigua

Primerament es fa un repàs de les principals actuacions a la zona:

2000: Directiva Marc de l'Aigua [DMA]: concepte nou i que estableix noves regles del joc. Amb això ens ven noves terminologies i es defineixen els aqüífers com a Massa d'Aigua Subterrània (MAS) com a concepte de gestió, no com a una entitat pròpia auto definida tal com es deia abans. Avui gestionem masses d'aigua subterrànies, no aqüífers.

2001: La greu salinització al Delta de la Tordera afecta pous d'abastaments i obliga a actuar per protegir els diferents usos.

2002: Entra en operació la dessalinitzadora (ITAM) de Blanes i es posa a punt un model numèric per la Mitjana i Baixa Tordera que permet desenvolupar anàlisis molt més precises que abans.

2003: S'aprova el Pla d'ordenació d'extraccions [POE] on s'identifiquen 10 polígons de gestió, dels quals 3 es consideren sobre explotats (aquífer profund del delta de la Tordera). Aquestes declaracions de sobre-explotació no estan derogats.

2006: es desenvolupa el Pla sectorial de cabals de manteniment per al Tordera, encara que, donat que la majoria de captacions son subterrànies i això influeix els cabals del riu, aquest pla estava afectat per dificultats d'implementació.

2008: Es duplica la ITAM de Blanes, permetent que l'aigua de la conca es pogués gestionar d'un altra manera, reduint les extraccions locals per alimentar la xarxa ATLL que ara es produeixen mitjançant dessalació.

2009: Revisió i actualització del model numèric que descriu com es mouen les aigües subterrànies de la zona del delta de la Tordera. Es revisa el coneixement sobre les dinàmiques de funcionament de la intrusió marina.

2010: 1r Pla de gestió: la massa d'aigua subterrània del Delta de la Tordera es designa en bon estat quantitatiu. Aixó demostra un gran avanç, encara que poden haver-hi problemes puntuals i locals.

Un projecte de:

Amb el suport de:

2017: 2n Pla de gestió: confirma que la massa d'aigua subterrània del Delta es troba en bon estat quantitatiu.

Actualment la massa d'aigua subterrània del delta està designada com a sobre-explotada, però es vol designar com a “en risc”. Es sap que si la ITAM deixes de funcionar, el sistema estaria fallaria. Es un tema tècnic, però no només, donades les conseqüències sobre els permisos d'extracció. Actualment, la ITAM es de la Generalitat i la gestiona l'empresa ATLL, en jutjats.

El sistema ATLL

Al Pla de Gestió actual hi ha una mesura previstes per l'augment de la reutilització de l'aigua i promoció de l'ús de l'aigua regenerada que, per exemple, es podria per fer servir per recàrrega dels aquífers.

En el pla de gestió s'han establert noves regles “regles del joc” perquè la explotació de les diferents fons (pous i ITAM) sigui el millor possible. Per aconseguir això es conjuguen els recursos externs i els locals dins d'un marc “d'explotació coordinada”, on “el recurs d'aigua subterrània assignat a l'abastament dependrà del volum embassat en el sistema Ter-Llobregat (...) i del nivell piezomètric de l'aquífer captat.” Tanmateix “es pot crear una comissió de seguiment integrada per representants de l'Agència Catalana de l'Aigua i de les persones usuàries afectades a fi d'adaptar l'explotació a les noves situacions en què es trobi el sistema Ter-Llobregat i els nivells piezomètrics.”

Aquestes disposicions no solament son funcionals al règim d'exploració ordinària i estan molt relacionades amb la gestió de la sequera, on la Tordera te un paper fonamental. Actualment, el Pla especial de sequera no està encara aprovat.

Pla especial de sequera

IP Tordera = 0,75 (Sondeig Blanes) + 0,25 (S-32) (m.s.n.m)

Taula 4-4 Extracció màxima de l'Aqüífer de la Vall Baixa i Delta de la Tordera per a abastament (hm³/any).

Estat de la Unitat Ter-Llobregat	Extraccions màximes anuals en funció de l'indicador piezomètric de l'aqüífer de la Vall Baixa i Delta de la Tordera		
	Alt	Mig	Baix
Alerta	19,00	15,90	13,30
Excepcionalitat	19,00		15,90
Emergència	19,00		

- Extraccions màximes de l' aqüífer per als abastaments que disposen tant de captacions pròpies com de connexió a la xarxa en alta.
- L' extracció d' aigua de l' aqüífer depèn de l' indicador piezomètric i de la situació millor que la Unitat Ter-Llobregat.
- Durant els períodes d' Excepcionalitat i d' Emergència, s' ha de mantenir una vigilància de la conductivitat elèctrica (o els clorurs) en punts propers a la costa.

REPTES I OPORTUNITATS PER A UNA MILLOR GESTIÓ DE L'AIGUA AL DELTA DE LA TORDERA. Malgrat de Mar (14/03/2018)

Actual nivells de l'aqüífer i corresponent règim d'exploració d'ATLL.

“Perspectives des de l'operador local d'Aigües de Malgrat”

Xavier Balcells, Aigües de Malgrat

Xavier comparteix amb els assistents l'evolució del sistema d'abastament de Malgrat de Mar.

Hi han hagut 8 cicles de sequera molt importants des de 1822. A principis del segle 20 la població s'abastia de pous propis que es van anar assecant. Aquells pous que si tenien aigua tiraven canonades per subministrar als veïns, generant així 8 petites companyies. Aquests recosos també es van anar acabant i l'Ajuntament va comprar les petites companyies, creant un única empresa d'Aigües de Malgrat, amb control municipal.

Aquesta decisió es fa motivar en que les petites companyies d'aigua no podien fer front a les grans inversions necessàries i per això van de la ma de l'Ajuntament.

Un projecte de:

Amb el suport de:

Posteriorment es va crear la mancomunitat de ciutats del maresme que s'ajunten per tirar una canonada i agafar aigua de la Tordera. Malauradament, les aigües van estar afectades per altes concentracions de ferro i manganès i es va construir l'estació de potabilització (ETAP) de Palafolls per proveir d'aigua de qualitat.

El tema de la salinitat de l'aigua subterrània també va ser un greu problema que afectava l'abastament. Hi havia dues propostes sobre la taula, desalació o portar aigua del Roina. La mobilització de la població va ser gran i va ajudar molt a fer que es dones resposta... la construcció de la dessaladora (ITAM).

Reptes des del punt de vista d'un operador local.

la companyia s'encarrega de controlar el bon funcionament de l'ETAP i així gestiona la qualitat d'aigua que arriba en un dipòsit de capçalera del sistema de distribució. Quan l'aigua controlada compleix totes les normatives passa a dos dipòsits construïts en terrenys de la companyia però amb recursos econòmics de la Generalitat. Els operadors locals controlen la qualitat de l'aigua, subministri i distribució. Des de 2003 s'estan portant a terme obres de manteniment i de millores de xarxes, substituint les canonades antigues per així reduir el nombre d'avaries i controlar les pèrdues (6% actualment). Aquesta inversió es financia amb la tarifa de l'aigua i les decisions sobre on es prioritza invertir es prenen per l'ajuntament i la companyia conjuntament.

A Malgrat l'ajuntament gestiona també el sanejament.

El major repte actual del sistema de gestió és l'aposta per la tecnologia i per la renovació de xarxes, que es el que es mes efectiu. S'estàn implementant telecontrols del sistema que permeten en tot moment saber el que s'està consumint i detectar possibles fuites o problemes. Es important seguir invertint en això.

Tanmateix, s'ha invertit en el sistema d'aforament per reduir les pèrdues. Gradualment s'eliminen les instal·lacions antigues, es posen comptadors i tarifes per blocs que castiguen l'excés de consum. Amb 8600 usuaris actualment hi ha 57 aforaments. La inversió ha servit per disminuir molt els fraus i control mes estricte de l'agua.

La dessaladora s'hauria de pagar per part de totes les poblacions que se'ns beneficien del Tordera, a tota la conca i tota ATLL.

Aquest any , als control de qualitat vam introduir un paràmetre nou que es el de radioactivitat.

En la nostra perspectiva, la sequera es la principal vulnerabilitat del sistema d'abastament, i es farà una ampliació de la quantitat dessalada.

A Malgrat hi ha hagut un descens de la població i actualment hi ha 18400 habitants. Es farà un dipòsit nou per assegurar que no hi hagin problemes en el futur

Economia de l'aigua

Les tarifes son vigilades i aprovades per la Generalitat segons els pactes de les companyies i els Ajuntaments. Aquí no s'ha augmentat el preu de la tarifa en els últims anys, i els usuaris han anat reduït el consum que ara és de 100-150 l per usuari i dia.

4. Punts mes destacats del debat

- S'explica que a Palafolls hi ha 8 pous de subministrament d'aigua i que des de l'ajuntament no hi ha accés a les dades real d'extracció. Hi ha la sospita que les empreses explotadores no respecten els volums d'extracció pactats i que els pous funcionen a un ritme massa elevat, fent possible que s'arribi a extreure l'aigua des de l'aquífer profund.

Tanmateix es vol posar de relleu que el servei en alta i en baixa està a les mans d'una mateixa empresa, contravenint les regulacions europees.

Per lo que interessa els pous per l'abastament industrial, cada empresa té el seu pou i per l'ajuntament també son inaccessibles les dades d'extracció i no efectua cap control directe. Per això, hi ha preocupació per la manca total de control per part de l'Ajuntament sobre la gestió de l'aigua local.

La taula redona respon que aquesta tasca la compleix l'ACA amb els control efectuats per l'àrea de qualitat del medi, de manera indirecta. Es mira el nivell de les fluctuacions de l'aigua subterrània mitjançant piezòmetres i d'aquesta forma es pot estimar el volum extret per els pous privats. S'indica que aquest sistema pot detectar anomalies. Actualment la xarxa de piezòmetres és inferior a lo desitjable, i s'estan construint nous piezòmetres. Els pous de l'ACA es fan servir per saber estat químic, però la majoria son privats i es necessita una autorització per efectuar mesuraments, dificultant la tasca de control. Sobre els volums extrets i els consums d'aigua, els pous han de tenir un comptador i un protocol de verificació. No obstant, no tots els pous tenen comptadors, ni tots els pous estan legalitzats. Es tracta d'una feina gradual per comptabilitzar els consums i poder fer la gestió integrada. Es cert que hi ha molt a fer i s'ha d'anar treballant, cada cop tenim més eines.

Tanmateix, actualment es fan estimacions de l'aigua que s'ha fet servir pel rec, i la posada en funció de comptadors al sector de la pagesia és un repte que s'arrossega en el temps. Per les estimacions es poden fer servir les dades de la tributació que té l'ACA de forma parcial, solament en alguns casos. Per exemple, les indústries tributen i tenen comptadors, però aquesta informació no es pot fer servir per controlar que el consum sigui coherent amb la concessió donat que el preu és diferent segons d'on procedeix, que es el que no passa amb el gas per exemple.

S'ha avançat molt però encara queda molt per fer i s'hauria de fomentar la màxima transparència.

Un projecte de:

Amb el suport de:

- Els participants troben a faltar la presentació del balanç hídric de la baixa Tordera. Li sobte l'estat quantitatiu de l'aquífer de la baixa Tordera es consideri bo quan hi ha dades mesurades per el CEAB-CSIC que indiquen un estat de sobre-explotació marcada. Es demana saber de l'aigua que produeix la ITAM quan va per els abastaments del Tordera i quanta va a Barcelona i si aquest any, amb l'episodi de sequera, si es pensa augmentar la producció de l'ITAM.

La taula redona respon que l'augment de la dessalació comporta un augment de les despeses per la producció de l'aigua en alta. Actualment s'està utilitzant l'aigua de la ITAM de la Tordera per compensar els nivells baixos del pantà de Sau-Susqueda per abastir el sistema ATLL. El sistema de pous i ITAM de la Tordera treballa al mínim a l'hivern i a l'estiu s'augmenta la capacitat.

Des de la taula s'ofereix de compartir el balanç hídric que fa servir l'ACA per la gestió del sistema Tordera. Es comenta que en termes d'estat quantitatiu no es veu una tendència a la baixa i per això en el còmput general de series de 10 anys, la tendència és positiva i es diu que esta en bon estat quantitatiu per sobre d'un llindar mínim. Ara bé, si que es cert que la DMA diu que també s'han d'analitzar els sistemes ecològics dependents de l'aquífer, un factor que també hauria de condicionar la declaració del bon estat, però això no està resolt a nivell tècnic i jurídic. L'ACA esta fent un plec per contemplar i estudiar això. Hi ha ecosistemes diversos que depenen dels nivells piezomètrics de l'agua subterrània i mantenir el bon estat ecològic. Es una massa catalogada com a "en risc" perquè te una pressió antròpica enorme i cal posar mesures constants per evitar el mal estat.

ATLL te unes consignes per el seu règim d'explotació i hi ha unes tarifes de venta de l'aigua aprovades que s'han de respectar. Per aquesta raó a ATLL no l'interessa utilitzar l'aigua que sigui cara de produir (dessalació), l'interessa exhaurir l'aigua barata (pous o rius) i tenir el màxim benefici. Es comenta que en realitat la designació de l'estat de l'aquífer "en risc" és el mateix que "sobre-explotat", però té la avantatge que vincula a un nou protocol de gestió. Aquesta decisió l'ha de determinar el Consell d'administració de l'ACA però encara no ho ha fet.

- Quines ajudes estan previstes per que hi hagi mes informació? De cada la gestió integral, el principal actor es l'usuari, quin incentiu podem oferir perquè ens donin la informació, com es podria tenir accessos als comptadors?

La taula respon que a nivell de l'administració pública es voldria augmentar el nombre de piezòmetres, però que això comporta un cost molt alt. Actualment hi a al voltant de 200 piezòmetres a Catalunya i a la Tordera hi ha 4 piezòmetres amb sensors telemàtics amb enviaments de dades cada 2 minuts.

- Els assistents demanen com es pensa fer complir el cabal de manteniment, donat que les pressions dels usos sobre el medi son molt fortes. La Tordera seguirà portant poca aigua encara que s'instaurin les cabals de manteniment previstos.

La taula respon que els cabals de manteniment es defineixen a la DMA com a una restricció prèvia a l'ús, i que això vol dir que els usos poden agafar l'aigua solament per sobre dels cabals de manteniment designats. En general no hi ha riscos per l'abastament

que té prioritat sobre els altres usos, que a la Tordera és el major consumidor. En l'àmbit de la planificació el cabal de manteniment surt dels models, no es considera la situació local de distribució d'usos i en cas no fos possible instaurar el cabal per aquests condicionants, s'han de buscar alternatives. Les regles del joc son diferents per les aigües subterrànies.

- Es demana a la taula si existeixen subvencions per a ajuntaments que vulguin millorar el nivell de reutilització de l'aigua o que vulguin generar basses de laminació per reduir el risc d'inundacions.

La taula respon que si els projectes s'impulsen des d'un ens local hi ha una partida de subvencions per recarregar aquífers i es cert que a molts endrets hi ha marge de millora per la reutilització.

- Fins a quin punt l'extracció d'àrids ha influenciat els nivells piezomètrics? De les 47 captacions d'aigua superficial a la Tordera, només 3 s'han aollit al procés de concertació... que ha passat?

La taula respon que es tracta de 3 concessions hidroelèctriques i que no s'ha fet feina amb els regants perquè es necessiten unes inversions de modernització de regadius enormes.

- Que passa si no es compleix el cabal de manteniment?

La taula respon que no hi ha jurisprudència prèvia, que haurà de sancionar però la societat no ha pensat que fer per que hi hagi garantia de regadiu, es un tema transversal i social no només de les administracions.

En quant als àrids, es té evidència que han afectat molt, però la resolució es complicada.

Tots els reptes a debat són problemes de territori i de societat, i per millorar la comunicació i la participació s'ha volgut fer un portal de transparència.

- Des del sector de la pesca esportiva s'indica que a la part alta de la Tordera hi han problemes de qualitat de l'aigua que afecten les poblacions de peixos. En particular hi ha contaminació per aigües urbanes sense depurar que aboquen al riu des del poble de Montseny. Tanmateix, a la presa de Viladecans no es deix apassar el cabal ecològic i això afecta molt també la qualitat de l'aigua del riu.

La taula respon que la depuradora Montseny funciona o està a punt de posar-se en funció i això solucionarà el problema en part al menys. En relació al cabal de manteniment fins ara si volien podien deixar el riu sec, a partir de l'1 de juny 2018 si no respecten cabals de manteniment hi haurà conseqüències.

- Les extraccions de l'aquífer no permeten que es mantingui el cabal de manteniment per tant si es controlen les extraccions de pous es podria garantir els cabals.

La taula respon que falta interconnectar la gestió de les aigües superficials i subterrànies, i no hi ha eines jurídiques i tècniques adequades de moment. El camí és anar-ho fent a la pràctica, definint cotes d'aigua subterrània que siguin adequades per mantenir els ecosistemes en bon estat. No es fàcil determinar l'estat de referència per a la Tordera.

Un projecte de:

Amb el suport de:

